

forsvinde, medens samtidig alle er ganske overbeviste om, at Statens Udgift sikkert ikke vil forringes, men snarere under vanskelige Forhold, der kan opstaa, vil forøges, forekommer mig tvivlsomt, om man overhovedet nu kunde tage nogen Bestemmelse om, hvorledes større Summer, der flyder ind i Statskassen, skal benyttes. Jeg tror, at man maa vente til senere med at tage den endelige Bestemmelse derom. Derfor er jeg ogsaa paa Forhaand uvillig til at mene, at det var klogt nu, om jeg saa maa sige, at blive enig om ved Udtalelser fra forskellige Sider, at der skulde disponeres ved særlig Lov over denne Overdragelsessum o. s. v.“ Jeg gentog det nogle Gange, men det anførte er jo tilstrækkeligt. Jeg har altsaa sagt dette den Dag, da jeg skulde udtale mig, hvor det var paakrævet, da Udvalgets Indstilling forelaa. Nogen Forskel var der, idet det radikale Parti havde stillet sig noget anderledes end Venstre og det daværende Højre, tror jeg, det var, medens de Frikonservative havde nærmet sig til min Anskuelse. Jeg citerede netop, at Hr. Sonne, der af de Frikonservative var sat ind i Kommissionen, havde stillet sig paa samme Maade som jeg:

Jeg sagde altsaa den Gang udtrykkelig, at jeg kunde ikke gaa ind paa at disponere over denne Sum ved særlig Lov. Jeg forbeholdt mig at anvende den, naar Nødvendigheden krævede det, naar Indtægterne forringedes og Udgifterne stadig forøgedes.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: De Citater, den højtærede Finansminister oplæste, gjorde aldeles intet Indtryk paa mig. Jeg har ikke bestridt, at Finansministeren har udtalt sig saaledes, og heller ikke, at han kunde citere noget saadant. Jeg har tværtimod sagt, at jeg lagde ingen Vægt paa, hvad han kunde anføre om sine tidligere Udtalelser. Thi det Spørgsmaal, der er af Interesse, er: Hvad vil den højtærede Minister gøre i det paagældende Tilfælde? men derpaa svarede hans Citater intet, og derom har han heller ikke sagt noget nu. Og det er meget klogt, at han ikke har gjort det.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem (J. C. Christensen) lægger ingen Vægt paa, hvad jeg tidligere har sagt. Det maa han naturligvis gøre, som han

vil. At jeg lægger nogen Vægt derpaa, naar det stemmer sammen med det, jeg nu siger, vil det ærede Medlem dog nok kunne forstaa. Jeg mener i øvrigt at have udtrykt mig overmaade klart — om det er klogt eller ikke, kan man naturligvis disputere om. Jeg vil i Dag for det første sige, at jeg har Ret til at benytte de vestindiske Millioner, hvis det nødvendigt tiltrænges, ganske paa samme Maade som alle andre Dele af Kassebeholdningen. Og jeg vil dertil føje, at jeg heller ikke vil betænke mig paa at gøre det, naar det forekommer mig, at Nødvendigheden foreligger. Dette, synes jeg, er fuldkommen klar Besked. Naar det ærede Medlem dertil vil sige: Saa har Finansministeren ikke sagt, om han vil gøre det eller ikke, kan jeg kun svare, at naar noget er afhængigt af, om visse Forhold kommer til at foreligge, kan man dog ikke paa Forhaand — før man ved, om disse Forhold kommer til at foreligge — sige: Jeg gør det. Jeg kan i Øjeblikket kun sige, at det er min Hensigt at gøre det, hvis mit Skøn gaar ud paa, at det vil være rigtigere af Finansministeren at benytte de vestindiske Millioner end f. Eks. hurtigt at gaa til et Statslaan.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg vil blot gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, om han i et paakommende Tilfælde, som han hentydede til, vil benytte de vestindiske Penge uden at træffe Aftale med Rigsdagen derom.

Finansministeren (Brandes): Jeg vil derom sige, at jeg mener at have fuldkommen Ret til at benytte disse Penge som andre Penge indenfor Kassebeholdningen. Om jeg vil gøre det uden at meddele Rigsdagen det, spurgte det ærede Medlem. Dertil vil jeg svare: det kommer jo dog ganske an paa, i hvilken Udstrækning jeg skulde benytte Midler, og hvilken Udsigt jeg f. Eks. havde til hurtig at faa de samme Midler ind i Statskassen. Jeg antager, at det ærede Medlem vil give mig Ret deri. Sæt nu, at der havde ligget 100 Mill. Kr. i rede Penge — hvad der altsaa ikke gør i Øjeblikket i den Forstand, at det er Kronemønt, ellers er det saamænd rede Penge — saa mener jeg mig fuldkommen berettiget til i indeværende Marts, den Maaned, som vi ikke er ude af